Izhaja vsaki četrtek ob 3. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1·50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna" v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekališču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

XVIII. letnik. V Gorici, 14. aprila 1910. **15. številka.**

Volivcem slovenskih trgov in mest.

Prihodnjo nedeljo bo treba voliti v deželni zbor goriški v volivnem razredu mest, trgov in obrtnih krajev enega poslanca namesto And. Gabrščeka, ki je koncem starega leta odložil svoj mandat.

Tu nastane, kakor navadno, glavno vprašanje: koga voliti? — Predno odgovorimo na to, treba pomisliti, da volivni red za deželni zbor se je pred tremi leti premenil ter da po novi določbi so prišli v volivni razred mest in trgov nekateri kraji, ki so volili prej s kmečkimi občinami. Prej so volili v slovenski skupini mest in trgov Bovec, Kobarid, Tolmin, Kanal in Ajdovščina, in sicer samo trgi brez okolice. Po novem volivnem redu so se priklopili temu volivnemu rezredu še: edino slovensko mesto na Goriškem Sv. Križ v vipavski dolini, obrtni kraj Nabrežina ter vasi Komen in Sežana, ki sta glavna kraja dveh sodnih okrajev, med tem ko Cerkno, dasi ima sodnijo, je ostalo še dalje v volivnem razredu kmečkih občin.

Dalje treba opomniti, da vsi trgi, ki so po starem volivniku volili v tem volivnem razredu, so imeli ob varnih časih v deželnem zboru poslance iz svoje srede. Bovec je zastopal skoz mnogo volivnih dob pokojni veleposestnik in župan Matija Jonko, Kobarid veleposestnik in župan Izidor Pagliaruzzi ter v novejši dobi Andrej Gabršček, Tolmin župana Josip Devetak in Oskar Gabršček ter notar Josip Ivančič, Kanal veleposestnika in župana Anton Križnič in Miha Zega, Ajdovščino veleposestnik in župan Kovač. Tudi Sežana, ki je še le zdaj prišla v ta volivni razred, je imela skoz mnogo volivnih dob svojega zastopnika v osebah veleposestnikov in županov Rajmunda Mahorčiča in njegovega očeta Franceta.

Le Komen, Nabrežina in edino slovensko mesto Sv. Križ niso imeli še do zdaj deželnega poslanca iz svoje srede. Zato je pač naravno, da sedanji kandidat mora biti iz enega teh krajev in sicer iz Sv. Križa, kateremu po zgodovini in legi gre prednost pred drugimi kraji.

Nastane nadaljno vprašanje: kdo naj bo zastopnik Križanov v tako važnem poslu? — Odgovor je kratek: oni, katerega so si Križani sami izbrali, kateri najboljše vedó, kdo zasluži njihovo zaupanje, kdo more zastopati in zagovarjati njihove koristi. Sposobnih mož jim ne manjka: prečastni gospod župnik, dostojni gospod učitelj, zaslužni gospodje župani in podžupani, a pred vsemi oni, ki je tačasni načelnik mestni občini: veleposestnik in župan Tomaž Mrevlje. Tega moža so občinarji volili v starašinstvo, tega so starašine volili za župana, ta upravlja modro in skrbno svojo mestno občino in svoje zasebno premoženje, je torej mož, ki se po svojem stanu in svojem delu priporoča za ljudskega zastopnika. Da je mož stare korenine, vrl katoličan in vnet Slovenec nam pač ni treba še posebe poudarjati, ker te kreposti so stalna dedščina v Mrevljetevi rodbini.

Zato prosimo volivce slovenskih mest, trgov in obrtnih krajev, naj se vsi združijo za tega kandidata ter naj zapišejo na svojo glasovnico:

Tomaž Mrevlje,
veleposestnik in župan v Sv. Križu.

Naš dan.
Goriškemu delavstvu.

„To je dan, ki ga je Gospod naredil" — tako se glasi vsako leto tretjo nedeljo po Veliki noči iz sto in sto ust navdušenih goriških delavcev in delavk, ko korakajo v procesiji mej pomladnim zelenjem in cvetjem v jutranjem svežem zraku na Skalnico — na sv. Goro. To je za goriško delavsko ljudstvo manifestacija za vzvišene krščanske misli, za krščanski program.

Tudi liberalci in socialisti proslavljajo začetek pomladi z raznimi slovesnostmi. Pomlad v naravi je namreč znak družabne pomladi, je znak prenovitve in pomladitve v človeški družbi. In ker hočejo vse stranke prenoviti in premeniti se svojimi načeli sedanje stanje v človeški družbi, zato praznujejo skoro vse stranke začetek vesele pomladi. Mej nami in njimi pa je velikanski razloček. Njihova načela ne poznajo Boga, ne poznajo Kristusovega nauka, naša pa so iz Boga, naša slone na Kristusovem nauku. Naše praznovanje v začetku pomladi je manifestacija za nauke Kristusove, po katerih upamo priti do zaželjenega cilja, do zmage.

Ker pa je Marija tista mladika, ki je rodila nebeški sad — Jezusa Kristusa, zato je cerkev po pravici Njej posvetila najlepši mesec maj, zato hodimo tudi mi vsako leto v začetku pomladi na sv. Goro poklanjat se Mariji, prečisti Devici.

To je veliki pomen, ki ga ima naše romanje. Mi hočemo s tem prirediti manifestacijo za krščanske ideje, ki dvigajo človeški rod. Vsak naj si šteje v čast udeležiti se te procesije, ki ima tako velik pomen. Kdor se procesije udeleži, kaže, da ima vzvišene misli in plemenito in bogato srce, čeprav bi bil le ubog delavec.

V nedeljo torej vsi na Skalnico — na sv. Goro! Ena misel naj nas druži: Manifestacija za krščanske ideje, za zmago krščanskega socialnega programa v vseh socialnih vprašanjih. Ta dan se hočemo podiviti v navdušenju za sv. stvar, za katero se bojujemo. Tega navdušenja se hočemo napiti na prsih preblažene Device, po kateri nam je došlo zveličanje o kateri poje sv. cerkev, da je močna in hrabra ko vojaška četa. Na njenih junaških prsih se hočemo napiti poguma za nadaljnje delo.

Upamo, da pojdejo z nami tudi drugi iz mesta in dežele. Vabimo zlasti bratska društva, ki so z nami edina v mišljenju in v ljubezni do nebeške Kraljice:

„Pridite, pojdimo gor na hrib Gospodov."

* * *

Tridnevnica se bo vršila v cerkvi sv. Ignacija v četrtek 14. t. m., v petek 15. in v soboto 16. t. m. in sicer bo govor vsaki dan zjutraj ob 5. uri in zvečer ob 7. in pol. V nedeljo dne 17. t. m. ob 3. in pol zjutraj bo sv. maša v cerkvi sv. Ignacija, po maši skupno sv. obhajilo in ob 4. in pol odhod procesije na sv. Goro. Govore v cerkvi sv. Ignacija je prevzel preč. g. Al. Val. Kovačič, duhovnik salez. zavoda v Ljubljani. Procesijo bo vodil preč. g. župnik Kokošar. Na sv. Gori bo govor ob 9. uri. Govoril bo č. g. dr. Pavlica. Po govoru bo sv. maša, potem litanije in blagoslov.

S Krasa.
Kako je s podporo za krmo?

Vlada je ponudila deželnemu odboru 13.000 K v namen, da se s tem

Naš A B C.

Priredil A. P.

(Dalje).

K.

Katakombe. — Ni knjige in ni logike (govora) na svetu, ki bi takó imenitno zagovarjala temeljne nauke katoličanstva, kakor so grobni napisi, podobe in slike (freske) v mrtvaških kapelicah katakomb. Temeljne resnice katoličanstva — da je Jezus Kristus, Sin božji, pričujoč v presv. zakramentu, da se daruje sv. daritev (maša) in češčenje Matere Jesusove — vse to je tu (v katakombah) nepobitno dokazano kot vera in versko življenje prvih kristijanov. Ni čuda tedaj, da se je že mnog v podzemskem Rimu vrnil v rimsko Cerkev.

H. Hansjakob: „V Italiji",
II. izd., zve. II., str. 245.

Katoličan. — Lepi, svitli so bili časi, ko je bila Evropa krščanska dežela, ko je eno krščanstvo bivalo na tem obljudenem zemskem delu: -- ena velika in skupna korist je vezala najbolj oddaljene pokrajine te velike duhovne carevine. Ne da bi imel mnogo svetnih posestev, vodil in družil je en glavar velike politične sile. Kakò dobrotna, kakò primerna za notranjo človeško naravo je bila ta vlada, ta ustanova, kazal je velikanski napredek vseh drugih človeških sil, skladni (harmonični) razvoj vseh zmožnostij, neizmerna učenost, ki so jo posamniki dosegli v vseh strokah vede, življenja in umetnosti in povsod cvetoča kupčija z duševnim in zemskim blagom v okrožju Evrope noter do najbolj daljne Indije... Vzgledno in živo krščanstvo je bila stara katoliška vera: — povsod doma, ljubeča umetnost in globoko človekoljubna, čuječa nad nerazrušljivostjo zakonske zveze, ljubeznjivo skrbeča za ljudi, negujoča uboštvo, pokorščino in zvestobo — evo znakov, da je katoliška vera prava...

Protestantski pesnik Navalis l. 1799.

Kakor se pripoveduje, je svetoval Melanchthon svoji materi, naj ostane katoličanka in naj ne menja vere, rekši: „Dobro je živeti kot protestant, dobro umreti kot katoličan". Prvemu delu tega izreka ne morem do cela pritrditi; menim, da tudi katoličan dobro živi. Cerkev nas namreč, kakor dobra mati, varuje spridenja in s tem nam daje poroštvo (garantira) tudi za pravo srečo našega pozemskega življenja, utrjuje naš boljši del proti vabljivim nižjim strastem. In res:

Kdor vedno ohrani čisto srcè,
prihrani si mnogo srčno gorjè.

Da bi mogli pogledati v srce onih novodobnih omikancev, ki živè tjavendan po receptih naših liberalnih bogotajcev, pa bi v njem dobili potrdilo starih besed (sv. Pisma): „Odstranjamo se s pota resnice, in luč pravice ne sveti nam. Zatò nas utruja (dela trudne) pot zlobe in pogube, in hodimo trda poda. Kaj nam pomaga ponos? Kaj nam koristi bogastva bahanje? Vse gre mimo... Zlobna trma nas razjeda". (Modr. 5, 6.)

T. Pesch, S. J.; „Pisma iz Hamburga".
II. izd., I. zv., str. 588.

Kdor opazuje svet, pride do zaključka, da še nikoli ni bil tako splošno resničen izrek: vse poti vodijo v Rim. Ja res, po teh poteh romajo danes potomci onih protestantov, ki so tačas vprizorili reformacijo, ker niso hoteli prispevati za cerkev sv. Petra in slike (freske) Michelangela ter Rafaela, pa za glasbo Palestine. Občudujejo in časté zdaj to, kar so tačas hoteli zatreti. Tudi socijalen uspeh katoliške umetnosti! V našem času jako vre. Svet teka, kakor za stavo, za najvišjimi cilji. Pa čudno! Ko so najboljši tekalci pretekli vse postaje in dospeli vsi zdelani na cilj, spoznajo z nezmotljivo gotovostjo — čudeč se res in presenečeni — da je cilj čisto, dejansko katoličanstvo. Umetnik, filozof, socijalec, zgodovinar — vsi se znajdejo, ako ne obležé na potu, pred vrati Vatikana.

(Dalje pride.)

zneskom pride v okom bedi, ki vlada v naši deželi zaradi pomanjkanja krme. Deželni odbor je vladi odgovoril, da je omenjeni znesek naravnost prenizek, da bi se zamogla ž njim započeti kaka akcija v omenjeno svrho. Tržaška „Edinost“ je najprej sama trdila, dokler ji je tako kazalo, da pomeni znesek 13.000 K podpore za nadomestitev pomanjkanja krme bi rekli nekako norčevanje z bednim ljudstvom. Potem je raženj obrnila in pisala, da je deželni odbor omenjeni znesek sprejel in da čaka z razdelitvijo istega najbrže volitev, da bi pri teh pomagalo seno. Ko se je „Edinosti“ dokazalo, da laže in da ni deželni odbor sprejel omenjenega zneska, jo je zopet po svoje zasukala. Zdaj namreč bere ta čedni list deželnemu odboru levite, češ, zakaj ni sprejel omenjenega zneska. Grozi mu nekako, da ga bode moral sprejeti in razdeliti. Lani, ko je deželni odbor vodil v večjem obsegu akcijo za olajšavo bede vsled pomanjkanja krme, ni bilo „Edinosti“ prav nič všeč in vse, kar je ukrenil v tem pogledu deželni odbor, je bilo napačno in neumno, tako da je ljubljenec „Edinosti“ državni poslanec Štrekelj stavil v državnem zboru celò interpelacijo ter zahteval od vlade naj ukrene vse potrebno, da ne bode za naprej takih podpor več razdeljeval deželni odbor, marveč okrajna glavarstva. Zakaj ne zahteva „Edinost“ tudi letos istega, kar je zahteval z njenim odobravanjem Štrekelj v svoji interpelaciji? In kod se skriva sedaj Štrekelj, ki ni mogel s svojo „uplivno besedo“ od vlade izposlovati večjega zneska? Štrekelj je zastopnik Kraševcev v državnem zboru. Njegova dolžnost bi bila vlado prisiliti, da bi letos z izdatno podporo priskočila Kraševcem na pomoč. Saj je obljuboval na svojih shodih volilcem hribe in doline. Kako izpolnuje ta mož svoje obljube. Hic Rhodus, hic salta, Lojze, in s Teboj Tvoja zagovornica „Edinost“!

Izid

deželnozborske dopolnilne volitve na Krasu.

	Babič	Dr. Gregorin
Avber	4	12
Berje	13	—
Brestovica	20	13
Dutovlje	10	21
Gabrovica	9	16
Gorjansko	24	11
Kobjeglava	8	9
Kopriva	13	5
Lokev	1	35
Mavhinje	1	15
Naklo	11	66
Pliskovica	31	3
Povir	23	28
Repen	10	21
Rodik	14	14
Selo	13	5
Skopo	1	21
Slivno	—	17
Šempolaj	1	11
Škrbina	13	11
Štanjel	18	19
Štjak	30	10
Štorje	1	48
Temnica	36	6
Tomaj	23	23
Velikidol	25	—
Vojščica	16	10
Zgonik	23	20

Kakor kažejo zgorajšnji podatki je bila udeležba pri sedanji volitvi jako pičla, posebno če pomislimo, da se je udeležilo volitve od okolo 1500 vpisanih volilcev le 862 volilcev. Izvoljen je bil dr. Gregorin, ki je dobil 470, dočim je dobil Babič 392 glasov. „Edinost“ piše, da ni „dr. Gregorin pri tej volitvi takorekoč niti s prstom ganil“. Za danes pripomnimo k tej opombi „Edinosti“ le toliko, da je dr. Gregorin najbrže k tej volitvi še preveč s prstom ganil, tako da ga bodo znali zaradi tega prsti še hudo boleti.

Politični pregled.

Državni zbor.

Danes ob 3 urah popoludne se je zopet sešla poslanska zbornica. Kot prva točka dnevnega reda je zakonski načrt, tičoč se posojila 182 milijonov kron. Kakor je znano, se upira „Slovanska Enota“ proti temu in pomagajo ji pri tem socialni demokratje. Včeraj so se vršili pri ministerskem predsedniku pogovori z načelniki raznih parlamentarnih strank. Baron Bienerth je prigovarjal strankam, naj se ne upirajo dnevnemu redu. „Slovanska Enota“ in socialni demokratje zahtevajo, naj pride kot prva točka dnevnega reda na vrsto službena pragmatika in še le potem kot druga točka državno posojilo. Danes predpoludne se je vršilo posvetovanje načelnikov parlamentarnih strank in ni izključeno, da se ne bi bilo že ugodilo zahtevi „Slovanske Enote“ in socialnih demokratov.

Slovenski štajerski poslanci

so se na več shodih izrazili, da ne odnehajo od obštrukcije toliko časa, dokler se ne ukloni nemška večina opravičenim zahtevam slov. manjšine.

Vladar in prestolonaslednik za splošno in enako volilno pravico na Ogrskem.

Minister Kristofy se je izjavil: Politika dvora je: splošno volilno pravico za Ogrsko in zato je zanjo tudi vlada. Politika prestolonaslednika ni drugačna kot ona krone. Prestolonaslednik se je nekoč izjavil: Morda je bila splošna in enaka volilna pravica v Avstriji odveč, da se uvede na Ogrskem, je pa državna potreba.

Upor v Albaniji.

Vojaštvu, ki je bilo poklicano, da vzpostavi mir v Albaniji, se je posrečilo udušiti uporno gibanje.

Andreju Velikemu

vulgo Gabrščeku.

Po Krasu si hodil,
si čevlje prašil,
si Kraševce farbal
in teran si pil!

In druzega, Dreja,
kaj storil si s tem;
ne zna nič ne Kraševc,
jaz tudi ne vem!

O strašnih „polomih“
si strašil strašno;
povedal pa nisi,
kje bilo bi to!

Pri „Zidbon hotelu“,
pri „Červu“ al'kje,
pri „Zadrug' mizarski“,
al' kje, sam bog ve?

Naslova povedal
natančnega nis',
zato Ti tu dajem
retur-recepis.

Ostani v Gorici,
ne hodi na Kras,
Te vzela bo burja
in trtni hud mraz.

Ne kvasi po Krasi,
ne zbijaj tod šal,
saj vse se Ti smeja
brez čet, general!

Še „Sočo“ tja v vodo
izpelji v karjol',
pomedi pred pragom,
smrdi vse po smol'!

Če prideš pa, Dreja,
na Kras še kedaj,
boš nesel „aprila“
v Gorico nazaj!

Za „avguste, klovne“
ni prostor pri nas!
Na delo za kmeta
pozivlja naš Kras!

Drejofil.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“.

P. n. gg.: N. N. 1 K; Ana Kobal v Gorici 1 K; M. K. trgovka v Gorici 1 K; Frančišek Selič, Grgar 20 vin.; Ivan Furlan, Mrevljevi 20 vin.; Maks Petrovčič, krčmar v Gorici 2 K.

Bog poplačaj stotero! Vse v boljšo bodočnost slovenskega naroda pod slavno vlado Njega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.!

Hranilnica v Kobaridu 50 K „Kmetijsko društvo“ v Vipolžah, volilo na občnem zboru dne 10. t. m. 200 K kot ustanovnino, ki naj se izplača v 4 letnih obrokih.

Za „Alojzijevišče“
veleč. g. Anton Trpin, vikar 20 K.

Domače in razne vesti.

Tržani so se doslej oklepali načelnika goriških liberalcev še precej tesno. Ne vemo zakaj. Mari jim tako imponira Gabrščekova kričavost? Gabrščekzna izvrstno kokodakati. Samo kokodakanje pa ni nič. Dela je treba, dela! Mari je zastopal tudi takrat koristi tržanov, ko je captal iz deželnega zbora za tremi poslanci iz veleposestva? Ne vemo, kaj imajo opraviti veleposestniški poslanci s poslancem trgov. Gabrščeka ni nobeden vrgel iz zbornice. Iz gole nagajivosti je zapustil deželni zbor.

Le naj se pripravi junak pet! Mi res ne razumemo, kako bi mogli tržani spet voliti Gabrščeka v deželni zbor, v katerem bo veljal, ako bo izvoljen, kot peto kolo pri vozu. Oni vendar si morajo zbrati moža, ki bo imel za seboj četo poslancev, ki vodijo in odločujejo v deželnem zboru. Kaj bo delal v deželnem zboru? Kričal bo! Naši poslanci se mu bodo pa smejali in šli preko njega naprej. Tako se bo gotovo zgodilo, ako bo izvoljen. Zraven tega znajo trpeti tržani še kako škodo. Zato naj tržani dobro premislijo, koga bodo volili. **Gledajo naj na lastno korist!**

Naši trgi pogrešajo marsikatero napravo, ki bi bila občekoristna, za katero se potegujejo uže dolgo časa. Manjka jim pa zastopnika, ki bi to vodil, priporočal, urgiral in spravljal v seje in razgovore poslancev. Tak mož pa ni Gabrščekk, ki nima pristopa v klube poslancev, ki vodijo delovanje deželnega zbora, ki odločujejo, ali naj se to ali ono izvrši ali ne. Pametno bi bilo od tržanov, da bi to spoznali in se po tem tudi ravnali. Z glavo skozi zid se ne more. Njih dosedanji zastopnik ni za njih nič dosegel in tudi v prihodnje ne bo nič dosegel, ako bo izvoljen. Torej čemu škodovati sami sebi?

Gabrščeck si hoče rezati nos, da mu bode tekla kri v usta! — Ko je Gabrščeck štel zadnje njegove korake iz deželne zbornice, je upil, da se poslanstvu odpoveduje, da se mu zdi pod častjo sedeti v deželni zbornici v **takih razmerah.** — Razmere v deželni zbornici se niso za Gabrščeka in za liberalce prav nič spremenile. Torej Gabrščeck, ako hoče biti dosleden, bi ne smel več siliti v deželni zbor, v katerem so take razmere, da si šteje v podčast sedeti v njem. — Tu vidimo doslednega možaka, ki je dosleden v nedoslednosti. — Le Gabrščeck je mogel tako kruto žalitev izustiti na poslance, izvoljene od tisočev in tisočev ljudstva, na poslance poštenjake. Torej čemu sili spet v deželni zbor, katerega je zapustil z gnjevom v srcu, ga opsoval in opljuval, sedaj pa hoče spet požreti, kar je iz sebe vrgel!

Shod „Slov. katol. delavskega društva“ je bil v nedeljo dne 10. t. m. v gostilni „Central“ ob obilni udeležbi. Po pozdravu gosp. predsednika Gorjupa, govoril je najprej poslanec Fon o načrtu postave glede zavarovanja za bolezen, starost in onemoglost. Povedal je, da zavlačuje vlada rešitev tega vprašanja, ker se boji stroškov. Delavci so bili g. poslancu za dana pojasnila zelo hvaležni, kar so na koncu govora pokazali z živahnim ploskanjem. Za njim je govoril g. poslovodja Premrou o konsumnem društvu za slovensko delavsko ljudstvo, ki bi bilo v Gorici zelo potrebno. Preč. g. dr. Pavlica razloži navzočim pravila „Jugoslovanske strokovne zveze“ v Ljubljani in predlaga resolucijo: Občni zbor „Slovenskega delavskega društva“ pozdravlja z veseljem ustanovitev „Jugoslovanske strokovne zveze“ in nalaga odboru, naj stopi v dogovor z načelstvom te zveze v svrho določitve pogojev, pod katerimi bi se tudi „Slov. katol. delavsko društvo“ v Gorici uvrstilo mej člane. Isto je povdarjal tudi g. Ludovik Spacapan, strojevodja „Narodne Tiskarne“, ki je priporočal, naj se to čimprej stori, da dobi jugoslovansko delavstvo močno organizacijo. G. Anton Grbec je govoril o društvu „Svoj Dom“, ki gradi Slovencem v Gorici domove. Sprejeli so se še te-le resolucije:

1. Zbor pozivlja državne poslance, naj storijo potrebne korake, da se pospeši rešitev vprašanja glede zavarovanja za bolezen, nezgodo, starost in onemoglost.

2. Zbor pozivlja poslance, naj storijo vse potrebno pri visoki vladi, da se rešitev prošenj za domovinsko pravico v Gorici ne bode več zavlačevala.

3. Zbor pozivlje poslance, naj se krepko potegnejo pri ministerstvu, da se v popisovalnih polah za ljudsko štetje rubrika: Občevalni jezik premeni v rubriko: Materni jezik.

Vse resolucije so bile z odobravanjem sprejete. Tako je storjen korak naprej! „Slovensko kat. delavsko društvo“, ki je najstarša krščansko-soc. organizacija na Goriškem, hoče tudi v bodoče čvrsto napredovati. Naprej, naprej!

Nad solkanske mizarje se huduje „Soča“ in pravi, da so oni krivi, da je „Mizarska zadruga“ prišla do likvidacije. Zadrugo so le molzli kot molzno kravo. Za seno pa niso skrbeli, tudi ne, kdo ga bo plačal. Saj pa tudi ni bila dolžnost mizarjev skrbeti zadrugi za seno. To je bila naloga načelstva in nadzorstva. Mizarji so pač radi tega pristopili k M. z., da bi po navodilih in naročilih zadruge le-tej izdelovali in oddajali mizarske izdelke. Za izdelek so pa imeli pravico zahtevati pošteno plačilo. Cena izdelkom se je določala po skupnem dogovoru načelstva in nadzorstva. Če pa ta dva odbora nista znala pravilno ceniti izdelkov, so li tega krivi mizarji? Ali ne priznava s tem „Soča“ sama indirektno, da je bilo vodstvo zadruge dejansko v nespretnih rokah, kar smo mi vedno trdili? Ali so mogli mizarji delati kaj drugega, nego mirno sprejemati denar za svoje izdelke, tako, kakor je načelstvo določalo? Saj govorita menda dovolj jasno sledeče točke „Pogodbe, sklenjene dne... med Mizarsko zadrugo v Solkanu ter N. N. mizarskim mojstrom v Solkanu. I. Mi-

---

(Dalje v prilogi.)

zarska zadruga v Solkanu v k u p i v s e i z d e l k e delavnice podpisanega mizarskega mojstra v Solkanu p o c e n a h k a k o r s t a j i h d o l o č i l a o d b o r a z a z a d r u ž n i k e.. 2. Podpisani mizarski mojster itd. v Solkanu o b v e z u j e s e s v o j e i z d e l k e, ki pa morajo biti izdelani v smislu tozadevnih predpisov tehničnega urada, oddati v s e v zadružna skladišča in sicer nepretrgoma ter še od tistega naročila sprejemati. 3 V slučaju, da bi oddal od teh svojih izdelkov posamezne kose drugim odjemnikom, obvezuje se plačati Mizarski zadrugi odškodnino po Kr. 5 za vsaki izdelek ter položi v svrho iztirljivosti te obveznosti znesek Kr. 300 kot hranilno vlogo pri Mizarski zadrugi, ko jo mora ista od slučaja do slučaja brez tožbe zapleniti; ako bi pa ta vloga ne zadostovala obveznostim, ko jo podpisani s tem prevzema, more Mizarska zadruga zaseči tudi drugo njegovo imovino.“

Vprašanje nastane, ali so z ozirom na take stroge določbe mizarji zadrugo molzli, ali pa zadruga mizarje?

Odlikovanje. — Naš rojak preč. g. A n t o n P i p a n, kurat c. in kr. mornarice v Šibeniku v Dalmaciji, je bil te dni odlikovan z zlatim križem s krono za zasluge. Čestitamo!

Posnemanja vredno. — „Kmetijsko društvo“ v V i p o l ž a h je sklenilo na občnem zboru dne 10. t. m. pristopiti kot ustanovnik k „Slovenskemu sirotišču“. Ustanovnino 200 K bode izplačalo v štirih letih, vsako leto po 50 K. Priporočamo vsem našim zadrugam in društvom, naj priskočijo na ta način prepotrebnemu zavodu na pomoč.

Vojaški nabor. Ta teden se vrši v Gorici vojaški nabor za goriško okolico.

Splav vojne ladije „Zrinji“. — V torek so izpustili v Trstu v morje novo vojno ladijo, imenom „Zrinji“. Mnogo tujcev je prišlo v Trst, da prisostvujejo tej slavnosti

Ob 10. uri in en četrt sta se pripeljala nadvojvoda Fran Ferdinand in soproga kneginja Sofija Hohenberg na jahti „Lacroma“ iz Pulja. Ob 10. in pol uri pa se je pripeljala kumica nove ladije nadvojvodinja Marija Valerija in njen soprog Fran Salvator. Visoki člani cesarske rodbine so se podali v dvorni paviljon, kjer so že čakali drugi visoki dostojanstveniki med drugimi namestnik Hohenlohe, vojni minister Schönaich, mornariški poveljnik grof Montecuccoli, domobranski minister Georgi, voditelj poljedelskega ministerstva dr. Pop, knezonadškof goriški dr. Sedej, predsednik Lloyda dr. Derschatta, predsednik višega deželnega sodišča Jakopig in mnogo drugih.

Po blagoslovu vojne ladije po mornariškem superioru mons. Uredničeku je kumica ladije nadvojvodinja Marija Valerija krstila ladijo z besedami: „Na najviše povelje te krstim „Zrinji“. Potem je dala povelje za splav z besedami: „Zdrkni v morje, naj te božji blagoslov spremlja povsodi!“ Nato se je ladija med občno napetostjo s spremljevanjem godbe, ki je svirala cesarsko himno, z grmenjem topov in s hura-klici pomikala v njej določeni element — v morje. Ob 11·05 uri je bila slavnost končana.

Zvečer se je v namestništveni palači vršil velik ples h kateremu je bilo rasposlanih 700 vabil. Vojne ladije v luki so bile ta večer slavnostno razsvetljene.

Nesreča. — V tukajšnjo bolnišnico usmiljenih bratov so prepeljali 37 letnega Josipa Murovec iz Podgrada, občina Kal na Kanalskem. Murovec je izkopaval neko drevo, ki ga je pa padši nanj tako hudo poškodovalo, da je moral iskati zdravniške pomoči v bolnišnici.

Morilec tržaških kočijažev zopet na delu. — Roparski napad se je izvršil v četrtek zvečer na cesti od Lokev do Divače okrog desete ure. Na mladeniča Jančar, ki se je peljal na vozu domov, je skočil nek moški. Ker je hitro pognal konja, je napadalec imenovanega le vsega raztrgal okoli vratu in mu raztrgal tudi vso suknjo.

Gozd na prodaj. — Gozd na Starigori, ki je last deželne gluhonemice in ki meri približno tri njive zemlje, je na prodaj. Kdor želi kupiti to zemljišče, naj predloži ponudbo deželnemu odboru tekom tega meseca. Najmanjša ponudba znaša 1200 kron.

Občine dobijo garnizijo. — Vojno ministerstvo je sklenilo, da se premesti v Sežani nastanjeni bataljon iz Sežane na Opčino.

Velik požar na Bledu. V petek o polnoči je izbruhnil v Gradu na Bledu silenj požar. Gorele so tri hiše in gospodarska poslopja. Za vas je bila največja nevarnost. K sreči je močno deževalo. Gasilci so vrlo gasili.

Cerkev okradena v Senožečah. — V noči od srede do četrtka, t. j. od 6. do 7. aprila, so vlomili tatovi v župno cerkev senožeško. Odprli so stranska vrata z drogom. Pokradli so iz tabernakeljna monštranco; ciborij so pustili na oltarju, ko so nekaj hostij pometali po oltarju, nekaj pa seboj odnesli. Pokradli so tudi v zakristiji oba mašna keliha in pa čolniček za kadilo. V zakristiji je vsa razmetana obleka, kakor so tudi vlomljeni tabernakeljni na stranskih oltarjih.

Iz Pinggau-a na nižeavstrijsko-štajersko-mažarski meji nam poroča naš naročnik in rojak, da je nastal tam dne 12. t. m. velik požar, ki je uničil vsa gospodarska poslopja nekega posestnika. Pri ti priliki je poginilo 27 goved in 30 prašičev. Strašno je bilo gledati poginjeno živino še pri jaslih zvezano. Izmed prašicev so nekateri tehtali po 300 kg. Družina ponesrečenega posestnika se je komaj naga rešila. Izposoditi si je morala obleko pri sosedih. Omenjeni posestnik je sedaj že v tretjič pogorel. Zavarovan je bil za 1200 kron.

Listnica uredništva. — Gospod A. K o d e r, Zakojica: Potrjujemo, da niste Vi pisali dopisa z Bukovega v 12. št. „Primorskega Lista“, v katerem je govora o nekem gostilničarju.

Mestne novice.

Visok gost. — V petek je dospel semkaj ter se nastanil v hotelu „Südbahn“ voditelj poljedelskega ministerstva dr. Popp. Dr. Popp ostane še danes tukaj ter bode vsprejel obisk okrajnega glavarja grofa Attemsa in župana Bombig-a.

Živa pokopana? — V pond. se je raznesla v Gorici bliskoma govorica, da je bila v nedeljo na tukajšnjem pokopališču živa pokopana neka ženska, ki je umrla v tukajšnji ženski bolnici. Nekateri ljudje, ki so se nahajali na pokopališču in so se približali grobu, so trdili, da so slišali v grobu biti s čevlji ob rakev. Poklicali so tudi pokopališčnega čuvaja, ki jih je hotel prepričati, da prihaja dozdevni ropot iz groba odtod, da poka iz mehkega lesa napravljena rakev pod težo grude. Ali ljudje, katerih se je zbralo okoli groba vedno več, se niso dali prepričati, tako da je konečno čuvaj, da pomiri ljudi, telefoniral policiji in municipiju in ju obvestil o tem, kar se godi na pokopališču. Vsled tega je bil grob izkopan in na lici mesta je prišla tudi komisija. Ko so pa rakev odprli so se prepričali, da se je nahajala v njo položena mrtva ženska v prav istem stanju, kakor so jo položili vanjo ter da ni nikakor s čevlji bila ob rakev, ker sploh čevljev ni imela. Dotična žena je neka Jožefa Grča, ki je umrla v ženski bolnišnici za rakom na obrazu.

Bivši ravnatelj propadle „Banke Popolare“. — Bivšega ravnatelja propadle „Banke Popolare“ so prepeljali v tukajšnje zapore še-le v soboto zvečer.

Iz goriške okolice.

g **Iz Bilj.** — Izmed razgrajačev iz Bilj, ki so na Velikonoč zamazali vodnjak v Mirnu sta bila dva obsojena na denarno kazen. Dopis v zadnjem „P. L.“ naj se v toliko popravi, da sin župana Sauniga ni bil na Velikonoč v Mirnu.

g **Iz Dornberga.** „Primorec“ št. 13 od 1. aprila piše o dornberških „Orlih“, da so vprizorili na Velikonoč škandal škandalov. Seveda, kaj takega zamore napisati le Gabrščekov „Zamorec“, ki je črn od samih laži. Kdor pozna tistega očeta, o katerem dopisnik piše, mu bo hitro soditi, koliko je resnice na tem. Da se mu ni nič hudega zgodilo, se ima ta človek v prvi vrsti zahvaliti našim vrlim in pogumnim „Orlom“, kateri se vedejo po vojaški disciplini. Imamo prič na razpolago, kako je ta surovež celi teden poprej obetal, da bo zgrabil svojega sina iz vrste „Orlov“ tudi med „pozorom“ in da ga bo raztrgal, kar je tudi storil. Obleke pa ni on kupil svojemu sinu, ampak njegov stric, pri katerem stanuje ta sirota, ker pri očetu mu ni prestati. Zahvaliti se ima ta surovež predsedniku „Izobr. društva“, kateri je vso stvar pomiril, sicer bi ga „Orli“ tožili zaradi napada in žaljenja. Da je ves pobit in da mu manjkajo lasje na glavi, to mu Dornberžani radi verujemo, ker poznamo njegovo dosedanje življenje. —

Dopisniku, ki je najbrže kak iz hribov privandrani gospod, svetujemo, naj bo lepo krotak in ponižen, da se mu štrena ne zmeša. Mi poznamo naše dobro ljudstvo v Zaloščah in Saksidu, katero se ne da omajati. Seveda, liberalno inteligenco to močno jezi. Radi bi izpridili našo mladino, kakor se je nekdo izrazil. Naši fantje so dovolj razumni, da znajo sami soditi, katera stranka je poštena. Zato se pa tudi množijo „Orli“ od dne do dne. Liberalni voditelji, le spridite vaše „Sokole“ kolikor vam drago; sicer znajo ti že dobro izzivat in brizgat za našimi „Orli“. Mislim, da večjih čukov ni, kakor so dornberški „Sokoli“.

Na belo nedeljo so bili naši „Orli“ v kroju pri maši in popoldanski službi božji, na izletu v Batujah in pri veselici bratskega društva. Ko smo v Batujah izstopili iz vlaka, so nekateri črniški in selski „Sokoli“, na čelu jim Virgilček, hitro pokazali svojo omiko, spremljali so nas do veseličnih prostorov z psovkami, brizganjem „čuki“, Lovreti, podrepniki, osli itd. Tem divjakom niso naši vrli „Orli“ niti odgovorili. Zdelo se jim namreč ni vredno, odgovarjat tem podležem. Drugi dan smo imeli skupen pohod na Saksid in nazaj skozi Zalošče. „Sokolska“ omika je tukaj ravno taka kot drugod. Ko so nas videli, je bil prvi pozdrav „čuki“, „čuki“. Ti Sokolski smrkovci so nam zvižgali „čuki“ — res takih čukov ni, kot so ti „Sokoli“ na Saksidu in Zaloščah; vsak sam ve kam spada — kar je boljših in pametnejših mladeničev, je z nami. Ko smo se v Zaloščah vračali, so nas zopet čakali pred neko krčmo kjer smo se tudi mi ustavili na kozarec vina; in zopet smo slišali staro pesem: „čuki“. V sobi so Sokoli imeli neko „ramoniko“ in plesali; ko so se naši „Orli“ pred krčmo ustavili, je pritekla na vrata neka „čule“ ki pravi, da je „Sokolica“; tudi ta je hitela pokazat svojo izobrazbo. Kričala je: Pojmo gledat čuke. Ta „urhinja“, mislim, da je od Budihnovih doma; večjega čuka, mislim, ga ni v Dornbergu, kakor je ta „vintola“. Najbrže zna računat kot reklamna tabla v Gabrščekovi štačuni $2 \times 3 = 5$. Gg. voditelji „Sokolov“ in „Sokolic“, res ste napredni, dobro napredujete z vašo mladino — v surovosti in podivjanosti; le tako naprej, saj se vsakemu dobro pozna, kdor pristopi k vam. Prihodnjič še nekaj. T u d i n a v z o č i.

g **Iz Vedrijana.** V „Soči“ z dne 7. aprila t. l. št. 37 pod dopisičem „Četvorčki“ trdi „Sočin“ poročevalec, da se je naš domači duhovnik izrazil ob priliki, ko je neka žena tukaj povila četvorčke, da je ta dogodek kazen božja in da je na ta način spravil vso vas v poparjenost, ker je govoril o kazni božji. Podpisani v imenu cele občine izjavljamo, da je gori omenjena trditev „Sočinega“ dopisnika do cela lažnjiva in iz trte izvita in da od prvega do zadnjega Vedrijanca o kakem gori omenjenem izrazu našega domačega duhovnika nič ne ve, da torej tudi ni govora o kaki poparjenosti v celi vasi in pozivljamo „Sočinega“ dopisnika, ako ima kaj korajže, naj pride na dan s svojim imenom sicer mu ostane ime podlega lažnika in obrekovalca. — Vedrijan 10. aprila 1910. — Anton Jasnič, podžupan; Anton Cartič, občinski svetovalec; Janez Zorzut, občinski svetovalec.

g **Št. Ferjan.** — Z a h v a l a. — Podpisana družba izreka najiskrenejšo zahvalo vsem onim, ki so se v tako velikem številu udeležili naše veselice. Posebno se pa zahvaljujemo preč. g. kuratu Jarec-u za njegov trud, nadalje katol. bral. društvu, ki nam je posodilo oder in druge priprave, dalje se zahvaljujemo vrlemu pevskemu zboru za njegovo sodelovanje, vsem „Marijinim hčeram“ iz Gorice in Pevme ter iz drugih občin ter vsem onim, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je veselica tako nepričakovano lepo vršila. Še enkrat, iskrena hvala!

„Marijina dekliška družba“.

g **Št. Ferjan.** — Tretjo nedeljo po Velikinoči se bo na splošno željo ponovila veselica „Marijine družbe“. In sicer se bode takrat vršila na vrtu g. barona Tacco. Zadnjič se je zaradi slabega vremena morala vršiti v „sali“ ter so morali mnogi zaradi pomanjkanja prostora izostati. Prosimo, da nas v drugič posetiti. Upamo, da bo obilo zabave.

g **Lokve.** Vabilo k občnemu zboru „Del. podpornega društva“ na Lokvah, ki bo dnè 17. aprila 1910 ob 3h popoldne v uradnici. Dnevni red: 1. volitev 3 pregledovalcev rač. za 1909; 2. letno odborovo poročilo; 3. odobrenje odb. poročila; 4. razni predlogi (zlasti o zvišanju udnine in podpore!); 5. volitev odbora. — Lokve, dnè 10. aprila 1910. Predsednik: A. Plesničar; tajnik: Fr. Kolenc.

Iz ajdovskega okraja.

a **Iz Ribenberga.** — „Brejski“ mi v svojem dopisu v „Soči“ vošči, naj bi mi moje junaštvo proti Ciril-Metodovi družbi teknilo, češ, da ji itak ne morem nič škodovati. No, prej pa tak krik o brezdomovinstvu in izdajalstvu, celo s strelo se je operiralo proti meni! Ko sem pa navedel opravičljive in neizpodbitne razloge, zakaj kat. Slovenci ne morejo imeti nič več zaupanja do družbe, pa mi g. „Brejski“ vošči celo dober tek. H koncu pa pravi to: „Tudi Lege in Schulvereina ne napadajo laški ozir. nemški duhovniki, četudi vedo, da sta v liberalnih in celo v protestantskih rokah in da imajo že tako kar hočejo glede šol. Tako le . . . nobleso si privoščijo lehko samo Slovenci“. Dobro! Če je to res, potem je dvakratna nujnost, da bi morali biti vsaj v narodno-obrambni organizaciji vsi Slovenci edini. Liberalci pa niso hoteli složnega delovanja s katoliškimi Slovenci niti v družbi sv. C. in M.! Na dobro premišljen in

pripravljen način so vrgli v Bohinju baklo razdora v družbo. Navzoči slovenski duhovniki so liberalce prosili, naj nikar vsaj v tej družbi ne delajo razpora, neki koroški slovenski duhovnik je celo z dvignjenimi rokami rotil liberalce, naj ne rušijo edinosti, a liberalci, ki so na tihem zagitirali na občni zbor večino, so vpili: „Črne suknje ven! Klerikalci ven!“ Tako so tudi storili. Je to narodnost? Je to rodoljubje? To je atentat na narodnost, najgrši liberalizem. Tako „nobleso“ privoščijo liberalci Slovencem! Potem se drznejo drugim odrekati ljubezen do naroda in jih dolžiti bregdomovinstva in izdajstva!

Zdaj še španski Ferrer! Ta človek je bil tisti, ki je nauke svobodomiselstva in liberalizma praktično izvrševal. On je bil popolen brezverec, cel ateist, smrtni sovražnik cerkve. V tem duhu je vzgajal druge. Učil je najgrše brezboštvo in strupeno sovraštvo do cerkvene in svetne oblasti. Učil je, da se morajo duhovniki pomoriti in cerkve porušiti. On je bil torej vodja in vzgojitelj anarhistov, to je: najnevarnejših liberalcev. Na podlagi svojih brezbožnih in nečloveških naukov, je provzročil v Barceloni revolucijo s svojimi pristaši, ki so uničili 66 cerkvenih poslopij, med katerimi so bile tudi bolnišnice, šole, sirotišnice in delavski domi. Z živalsko krutostjo so morili duhovnike, redovnike, usmiljenke in celo nedolžne otroke-sirote in uganjali najhujša grozodejstva. Ferrer, vodja teh morilcev in anarhistov, provzročitelj umorov, požigov in najostudnejših grozodejstev, je bil obsojen v smrt in ustreljen. In tega grozoviteža imenuje „Brejski“ **idealnega** moža t. j. vzor-moža, torej človeka, ki zasluži, da se ga posnema! Kot takega so ga častili tudi vsi liberalni listi. „Brejski“ s tem sam dokazuje, da so liberalci istega duha in istega stremljenja, kot španski framason Ferrer. „Nič lepo pa ne zveni, pravi „Brejski“, zlasti ne iz duhovskih ust, da se za mrtvim kriči: „požigalec, morilec, framason!“ Kako ginljivo! Po njegovem mnenju je to idealen mož! Ne nič lepo, ampak naravnost škandalozno zveni zlasti iz učiteljskih ust, da se kakega ustreljenega požigalca, morilca, framasona, anarhista brezboštveža smatra za **idealnega** moža!! Resnično idealnega in krščanskega moža Luegerja in njegova plemenita dela pa imenuje „Brejski“ zaničljivo luegerjanstvo. Vendar pa ljubljanski Hribar sme slaviti Luegerja kot dobrotnika Ljubljane, kot nasprotnika slovanožrcev, Mažarov, in kot prijatelja Jugoslovanov, da, to je lepo in celo dolžnost, jaz pa ne smem slaviti Luegerja kot velikega moža kot največjega krščanskega ljudskega organizatorja, kot nasprotnika Mažarov itd. ne, to je brezdomovinstvo in izdajstvo. Na rihemberškem trgu se ne sme praviti dobrih in plemenitih dejanj Luegerjevih! Tako uči modrijan „Brejski“.

„Brejski“ se tudi otresa pobratimstva rihenberškega liberalnega dopisnika, kateri znova dokazuje v zadnji „Soči“ znano resnico, da rigati zna vsak osel, ne da bi se kaj učil.

Lepe zaščitnike in branitelje ima Ciril-Metodova podružnica v Rihenbergu!

Ivan Brezavšček.

a **Iz Gor. Branice.** — Dasi se je hudovalo vreme, bili smo mi veseli. Od vseh strani prihiteli so naši somišljeniki, da pozdravijo ustanovitev „Orla“. Posetili so nas zastopniki „Orla“ iz Vipave; pevsko društvo „Nanos“ iz Goč, pod vodstvom g. Riharda Ferjančiča, ki je s svojim vbranim petjem povzdignilo vso slavnost. Videli smo zveste Erzeljce, ki so v zadnjih dnevih vrgli ob tla liberalno županstvo in priborili S. L. S. častno zmago. Navzoči bili so tudi društveniki „Katol. slov. izobr. dr. v Gabrijah“. Predaval je g. jurist Natlačen o ljudski izobrazbi in laži-liberalizmu. Za njim je navduševal fante Braničarje brat Silvester od vipavskega „Orla“ za vstop v to društvo. Na to je domači g. kurat priporočal podružnico kmetijske družbe in pokazal njen pomen za našo Branico. V telovadni odsek se je vpisalo 25 mladeničev. Mi gremo naprej, mladine je prihodnost! „Orel“ dvigni svoja krila, sove skrivajo se v tmine! Telovadski: na zdar!

a **Iz Brji.** Podivjan bik je v nedeljo dopoldne v Brjah pri Rihemberku na Goriškem napadel posestnika Vincenca Kodrič, ki je peljal bika z napajališča. Kodrič je težko poškodovan po vsem telesu.

Iz kanalskega okraja.

kl **Lokovec.** — Iskrena zahvala izreka odbor kat. slov. izobr. društva velezasl. gosp. Josipu Fonu za velikodušen dar 10 kron, ki jih je daroval našemu društvu! Bog ga živi! — Odbor.

Iz tolminskega okraja.

t **Sv. Lucija.** — Največi bolnik tukaj je zdaj Francek Kenda, Cungov, za tako majhno telesce je toliko bolezni vendar preveč. Dobremu, marljivemu in pobožnemu fantičku želimo, da skoraj ozdravi!

t **Modrej.** — Dragi „Primorski List“! Tvojega zvestega naročnika in našega dobrega soseda Antona Kraglja, po domače Petrina, je zadela velika nesreča: Umrla mu je 11. t. m. žena Marija in isti dan mu je umrl, komaj rojen, sin Rudolf: krona matere, a trnjeva krona. Ubožica! — prezgodaj je morala zapustiti hišo, v kateri je tako dobro in vzorno gospodinjila; za njo jočeta Tonček in Micika, ki bi skrbne mamice najbolj potrebovala zdaj, ko sta začela v šolo hodili. Uboga otroka! Ubogi mož! Vsa vas čuti britko izgubo, ki je zadela to pošteno hišo, vsa vas pa je tudi pokazala svoje sožalje z veliko udeležbo pri pogrebu. Počivaj v miru, dobra soseda, skrbna mati in zvesta žena!

t **Iz Stržišč.** Slučajno nam je prišla 12. št. „Primorca“ v roke, kjer se nek dopisnik iz Nemškega Ruta zaletava v nas Stržiščane, češ, da nas peče njih liberalno bral. društvo in njegov napredek. Nadalje pravi, da smo strastni uničevalci alkohola in naj si kupimo očala, da bodemo bolje videli, kdo je tisti, ki hodi po kolenih od Prangarja in kdo po jarkih leži... G. dopisnik naj si dobro zapomni, da znamo tudi s prostim očesom razločevati, kdo hodi po kolenih od Prangarja in kdo po jarkih leži... Dopisniku „Primorca“ pa priporočamo, naj si sam nabavi očala, da bo bolje videl, kako uničevalno deluje alkohol v njegovih vrstah, ker s prostim očesom tega videti ne more.

Ravno zaradi alkohola naj nas dopisnik ne maže po „Primorcu“, ker mu sicer povemo kaj takega, da mu ne bode prav prijetno dišalo. Zapomni pa naj si, da društvo, zaradi katerega se v nas zaganja, ne uživa pri nas toliko spoštovanja, da bi sploh o njem govorili. Če se pa hoče dopisnik še nadalje umivati po „Primorcu“, postane enak zamorcu.

t **Ponikve.** Kdor čita „Primorca“ in ne pozna naše vasi, si more vstvariti prav čudne pojme o razmerah pri nas. Posebno 12. št. omenjenega lista se na prav nečeden način izraža o nas. Vsakdo bi mislil, da so pri nas sami liberalci, ker so pri zadnjih občinskih volitvah oni zmagali. Zmagali so sicer, ali samo zaraditega, ker se naši pristaši volitev udeležili niso. Naša občina je razdeljena v tri oddelke in sicer Ponikve, Pečine in Logaršče-Rakovec. Vsak teh delov je dosedaj izvolil 4 odbornike. Letos jih imamo na Ponikvah 5, ker so v Pečinah enega manj izvolili. V Pečinah so se namreč pristaši S. L. S. vzdržali volitev, ker je prejšnji goreči pristaš te stranke igral vlogo Judeža. Za največjega sovražnika „klerikalcev“ se je ta možak potegoval. Vsaki navedeni del naše odčine hoče imeti župana iz svoje vrste. Že 20 let je bil dosedaj župan v Rakovcu.

„Primorcu“ se pa lepo zahvaljujem za njegove dopise in mu svetujem, naj javnosti nikar preveč ne pokaže svojih liberalnih krempljev. Naši liberalci pa naj položijo svoje tace pod kožuhek svoje kosmate vesti. — Kdo je na Ponikvah širil popačeno zeleno brošuro, nam je tudi prav dobro znano.

Občinar.

Iz cerkljanskega okraja.

c **Zakojica.** — Dne 20. marca je padèl z nekega drevesa Jože Pogon ter se je tako hudo poškodoval, da je za nekaj časa nezavesten obležal na tleh.

Cerkno, 4.|4. 1910. V listu „Novi čas“ z dne 1. aprila t. l. nekdo precej nejasno poroča razne novice iz Cerkna ter je v to klobaso stlačil vse ob enem, liberalne krčmarje Vilčka, Pavletovega in Štravsa in druge trgovce, po drugi strani pa g. župana občino, policijsko uro, seno, kmetsko zvezo in z drugimi primesi vred.

V pojasnilo sledi:

Dotični dopisnik poroča, da je bil en večer v postu tak krik na „Placu“, kakor da Cerkno gori in da so nekemu vozniku s poleni popravljali kosti. Priznati se mora, da se je to res zgodilo, a ne na „Placu“ temveč v gostilni Kavčiča in v obran cerkljanskim fantom bodi povedano, da ni bil nobeden udeležen, ampak so to provzročili tujci. Ker pa se je to zgodilo po policijski uri, se bode dotični krčmar, od c. kr. orožnikov, ki so bili na lice mesta pozvani (a ne od g. dopisnika), naznanjen, sam zagovarjati.

Pozivljam pa g. dopisnika, da naznani javno onega „Nekdo“, da bode mogoče občini dobiti 1000 kron za prestopke policijske ure.

Ni dovolj samo tja v en dan pisariti po časnikih, ampak treba je delati in sicer ne samo za osebno, temveč bolj za občno korist. Kar se pa tiče zemljišča, koje je odstopil g. Viljem Peternelj občini cerkljanski je g. dopisnik vedé, ali nevedé v veliki zmoti. Res je da se je g. župan v navzočnosti zastopnikov cerkljanske davčne občine in vsled soglasnega sklepa občin. starašinstva v seji dne 2. III. 1910 pogodil z istim za en del vrta pred hišo št. 93 v svrho, da se razširi ulica proti sedanji sodniji in župnišču, kar bo služilo le Cerknu v olepšavo; kar se pa tiče cene zemljišča sem mnenja, da so občinski zastopniki, med katerimi so tudi zaprisežen sodni cenilci, bolj vešči ceniti, kakor pa dopisnik.

Dejstvo pa, da omenja dopisnik koristi, katere bodeta imela od tega samo imenovana Vilček in Štravs, postavlja zopet dopisnika na svetilnik kramarske zavisti.

Glede kupnine odstopljenega vrta, priporočal bi dopisniku „Novega časa“, da je še ostalo nekoliko metrov zemljišča M. Gantarja, ter se priporoča, da se potrudi g. dopisnik skleniti dotično pogodbo, v kar mu bode celo starašinstvo hvaležno.

Glede pomanjkanja sena je dopisniku le predobro znano, da je „Kmetska zveza“ storila svojo dolžnost vže v pretekli jeseni, ravno tako mu je znano, da je županstvo pravočasno odposlalo dobro vtemeljeni prošnji na c. kr. visoko vlado in deželni odbor in je g. župan kot dež. poslanec v zasedanju preteklega dež. zbora vložil nujni predlog v dosego državne pomoči; ako pa se vsem prošnjam in zahtevam dozdaj ni ugodilo, pobrine naj se g. dopisnik sam z njegovo vplivnostjo.

Sicer pa g. dopisnika prav malo briga pomanjkanje krme, ker nima nikacega repa oskrbovati.

Veliko truda so imeli župan in starešini za vse javne in koristne naprave, ki so jih izvršili v preteklem letu pri zvoniku župne cerkve, zgradbo prepotrebnega novega vodovoda, napeljavo vode v občinsko hišo (sedanjo sodnijo), župnišče, katero je za vse občinarje enake važnosti, ter so tudi vsi bodisi enega ali drugega prepričanja v stroške enako prispevali in se nikdo, razven dopisnika v „Novem času“, ni pritožil: četudi dopisnik nič ne prispeva.

„Novemu času“ in njega čitateljem pa želimo dober tek na prebavi klobase raznoternostih novic iz Cerkna.

Občinar.

Iz komenskega okraja.

km **Po Krasu** je bila agitacija liberalne stranke za nedeljsko volitev strašanska, zlasti po učiteljih. Ti so napeli vse moči, tekali in shajali so se od vasi do vasi. Niso mirovali ne čez dan ne po noči. Ta zmaga je menda zadnja zmaga liberalcev.

km **S Krasa.** Kobilice nam prav gotovo tudi letos ne prizanesejo. Človek s strahom pričakuje poletja. Sedaj kmetje sejejo in se trudijo, da bodo čez poletje kobilice bolj žrle. Lansko leto so šolski otroci lovili to golazen pod nadzorstvom učiteljev. Bili so dvojni stroški. Otroci so se večkrat le lovili po polju, učitelji pa za njimi komodno se sprehajali in so bili za to dobro plačani. Seveda ne vsi, a bili so. Čast izjemam. Jaz bi svetoval, naj se nagradi vsako osebo, ki nabira določeno mero kobilic. Tako bi se marsikateri pobrigal, da bi svoje polje sčistil in zraven tega zaslužil kako kronico. To je moj nasvet. Ako ve kdo boljšega, naj se oglasi. Več oči več vidi.

E. T.

Iz sežanskega okraja.

s **V Štjaku** se bo obhajal od 17. do 24. aprila t. l. sv. misijon, ki ga bodo vodili čč. gg. misijonarji lazaristi iz Ljubljane. Dal ljubi Bog mnogo sadu in uspeha!

s **Iz Zgonika na Krasu.** — Od liberalne strani se govori, da „farji“ in klerikalci močno agitirajo. Mi pa vprašamo, kdo pa več agitira nego liberalci? Po Gabrščekovem shodu v Zgoniku dne 4. t. m., po katerem so se liberalci napili Gabrščekovega duha, so se ti dobri liberalci razšli kot apostoli ter govorili Gabrščekovo besedo. Z vso silo so spravili komaj 20 glasov skupaj, od katerih sta pa dva neveljavna. Iz tržaške občine, torej izven naše dežele, so namreč prizvali dva volivca. Čudno se nam zdi, da ta dva volivca ne vesta, do kje sega deželna meja. Ona dva dobro vesta, da se Zgoničani ne vmešavajo v njih volitve. Torej bi nas morali pri naših deželnih volitvah tudi pustiti pri miru.

Oglejmo si pa malo natančneje, kako znajo naši liberalni modrijani agitirat. Liberalni agitator se najprej poslužuje lisičje prijaznosti; če pa to nič ne izda, posluži se resnosti; ko mu pa tudi to nič ne pomaga, prihaja z vsakovrstnimi psovkami. Tako se je zgodilo tudi pri dopolnilni deželnozborski volitvi v Zgoniku.

Naš upravitelj Maks Milič je mislil, da je njegova dolžnost drugje nego pri volilni mizi, kjer bi imel paziti na red. Zato je vsak hip letal po sobah krčme, v kateri se je vršila volitev, ter povsod

prislonil uho, kjer je le videl več volilcev skupaj. Slednjič je tudi prišel v sobo, kjer je bilo zbranih nekaj naših volilcev, ter na vso moč zarjovel: „Če bi bil jaz dohtar, bi vam vzel možgane iz glave ter jih nadomestil z dr....“ G. Maks, saj dobro vemo, da ste učen mož ter da ste študirali na visoki šoli v Zgoniku, kjer Vam je šlo težko. Najbrže imate vi ono čedno snov namesto možganov v glavi, saj se vidi Vaše dveletno upraviteljstvo. Lepa suknja naredi res gospoda, pristoja pa le onemu, ki ima kaj v glavi in v žepu. Na svidenje! Zgoniški volilci.

s **Utovlje.** — Dne 11. t. m. se je poročil g. Josip Grbec z gospodično Angelo Kuret. Bilo srečno!

V sveto deželo!

Glejte, gremo gori v Jeruzalem. Luka 18, 31.

Verni Slovenci!

Stopamo pred Vas z veselim oznanilom: V sveto deželo pojdemo! —

Pred dvema letoma smo bili v Lurdu. Pod božjim in Marijinem varstvom se je naše romanje izvršilo srečno: romarji so bili polni zadovoljnosti in hvaležnosti, da jim je bilo dano videti blaženi kraj Marijinega prikazanja.

Je pa še neki drugi kraj na zemlji, kamor nas vleče srce, kjer doslej Slovenci še nismo bili. To je dežela, katero že pridevek „s v e t a“ dežela odlikuje od vseh dr... dežela, katero je večna Beseda, ko je ... stala in med nami prebivala, počastil... jim 33-letnim bivanjem; dežela, v kateri se je zgodilo največje delo človeške zgodovine in najlepše delo usmiljenja božjega: odrešenje človeškega rodu; dežela, katero je Bog sam namakal s svojo krvjo. Dežela, o kateri smo že mot otroci slišali toliko pripovedovati v svetopisemskih zgodbah; dežela, katero imamo vedno pred očmi v nedeljskih evangelijih; dežela, za katero so stotisoči kristjanov srednjega veka v križarskih vojskah lili kri in darovali življenje.

Kdo izmed nas si ni želel biti tam in gledati svete kraje, ki so tolikokrat v našem duhu? — Verni Slovenci! Sedaj je priložnost. Posamezniku je težko iti. V družbi domačih ljudi je to lahko. Zato napravljamo v tem letu

skupno slovensko romanje v sveto deželo.

Romanje bo trajalo od 2. do 21. septembra. Z ozirom na prostor na ladji se sprejme: 44 oseb v I., 142 v II., 350 v III. razred. Skupaj 536.

Troški romanja so: I. razred **450** K, II. **400** K, III. **280** K. Za tako dolgo potovanje jako nizka cena. S tem je plačano vse: vožnja, hrana, prenočišče in drugo. Sprejemajo se samo z d r a v e osebe obojega spola. Čas za priglašanje je od 1. aprila do 15. julija. Kdor se priglasi, bo takoj dobil še natančnejše pojasnilo o pogojih in razmerah romanja. Vsa pisma v tej zadevi naj se naslovljajo: O d b o r z a j e r u z a l e m s k o r o m a n j e v L j u b l j a n i.

Verni Slovenci! Lepa prilika se vam nudi. Čas je ugoden, cene nizke, ponudba sama vabljiva. Stali bomo na mestu, kjer je Devica povila božje Dete in ga položila v jaslice, in na mestu, kjer je stal križ, drevo življenja za človeški rod — najsvetejši mesti za kristjana. Kdor le more razmere pripuščajo, se pridruži svetemu potovanju!

V L j u b l j a n i 15. sušca 1910.

O d b o r.

Dobro urejena

trgovina s papirjem, se proda takoj pod ugodnimi pogoji. Kje, pové naše upravništvo.

POSLANO.*)

Janez Trampuš

v Temnici.

Z ozirom na poslano v „Primorskem Listu“ štev. 14 z dne 7. t. m. naznanjam slavnemu občinstvu, da je bilo isto zlobno zlagano in namenjeno moji tvrdki škodovati. Ker želim, da pride cela stvar na jasno, izročil bodem to sodniji.

Franc Batjel,

Gorica, Stolna ulica št. 3—4.

*) Za vsebino pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici

registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

ANA LIKAR

v GORIGI

Semeniška ulica št. 10.

Velika zaloga

pisarniških in šolskih potrebščin.

V trgovini se dobi papir in papirnati izdelki, pergamentni papir za zavijanje masla, svilen papir in peresa za umetne cvetlice, šolske, molitvene in vpisovalne knjige, svete podobe, tiskovine za duhovnije in župnije. Sprejema tudi t i s k zasebnih tiskovin, računov, posetnic, napisov itd. itd.

Dobra postrežba, najnižje cene!

VIKTOR TOFFOLI

GORICA

Velika zaloga oljkinega olja iz najugodnejših krajev

Jedilno olje po **96 v. liter**

Jedilno fino	K 1·04	Marsiglia . . .	K 1·28
istrsko „	„ 1·12	Bombay	„ 1·20
Corfù „	„ 1·20	Bari	„ 1·40
Puglie „	„ 1·20	Lucca	„ 1·60
Jesih vinski		najfinejše . . .	„ 2·—
		Milo in luči.	

Priporočam čč. duhovščini in cerkvenim oskrbništvom.

Edina zaloga oljkinega olja v Gorici, via Teatro 16 in via Seminario 10.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Priporočajte med seboj

trgovino

J. Medved

Gorica

Corso Verdi 38.

Postrežba strogo solidna.

Dr. Ruggero Kürner

zdravnik, kirurg ter bivši asistent na porodniški in ostetriški kliniki v Gradec-u.

Specijalist za ženske bolezni.

Ordinira od 10.—11. ure predp. in od 3.—4. ure pop.

Fran - Josipovo tekališče 6

(tik lekarne Kürner).

Izborne so

Pekatete, to se priznava a le tedaj ako so pravilno pripravljene. Naroči si vsaka kuharica in gospodinja kuharsko knjigo, ki jo vdobi zastonj pri Prvi kranjski tovarni testenin v Il. Bistrici.

Loterijske številke

26. marca.

Trst 89 28 70 74 68

Prva slovenska trgovina z jedilnim blagom

Anton Kuštrin,

v GORICI

Gosposka ulica štev. 25

priporoča slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko trgovino raznega jedilnega in kolonijalnega blaga.

Vse blago prve vrste.

Cene zmerne in nizke. Postrežba točna in solidna. Na željo odjemalcev v mestu se blago dostavlja na dom.

Pošilja se po železnici in pošti.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. štv. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejmih in trgih ter na deželi.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja

Fr. Leban Gorica,

Magistratna ulica štev. 5.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

— Blago se razpošilja franko. —

Peter Cotič,

čevljarski mojster, Gorica,

Raštej 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošiljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za črevlje in usnje.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenši s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$ (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

a) na vknjižbo po $5\frac{1}{4}\%$ (pet in en četrt od sto;

b) „ menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto.)

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfiževo jetrno olje.
Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti.
Izvrna steklenica tega olja na navnomene barve po K 1·40, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje.
Raba tega olja je sosebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem.

S tem oljem se ozdravijo v kratkem času s gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otroki, golše, malokrvnosi itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, prelšče se vedno v mojem kem. laboratorju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čč. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettijeva pijača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Prosiva zahtevati listke!

Pozor! Eno krono nagrade!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

GORICA v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno pločevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikanske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Svoji k svojim! —— Svoji k svojim!

Staroznana narodna trvdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26,

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylzenjskim pivom „PRAZDROJ“ iz slovečе češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčekih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovcem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstr sko-ogrske države v sodih od 56 l naprej franko goriška Postaja. — CENE ZMERNE.

Martin Šuligoj

urar in trgovec v Gorici

Via della Barriera (Bianca)
pri državnem kolodvoru v novi, lastni hiši
(poprej v Kanalu 20 let)

ima v zalogi šivalne stroje najnovejšega sistema. Zastopnik orkestrijonov in gramofonov, katere tudi popravlja. Priporoča se železničarjem in po železnici potujočemu občinstvu.

Postrežba solidna in poštena

Največjo zalogo pohištva za Goriško z lastnimi delavnicami za m
zarsko in tapetarsko stroko ima

A. Brešćak - Gorica

Gosposka ulica št. 14 (v lastni hiši).

Velika izbér raznovrstnih žimnic, vložkov, ogledal slik, stolov in vsega kar spad
h hišni upravi. Glede cen konkuriram lahko vsakemu, ker prodajam blago
lastnih delavnic.

Za mnogobrojna naročila se toplo priporočam

ANTON BREŠČAK.

---

odlikovana mizarska delavnica s strojevim obratom

ANT. ČERNIGOJ

Gorica Tržaška ul. št. 18.

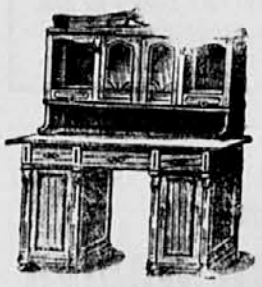

Zaloga pohištva iz lastne delavnice. Izdeluje cerkvena dela, spovednice, klopi, okvirje, klečalnice itd. Vsakovrstna dela za stavbe.

Aleksander Ambrožič,

urar in trgovec

v Gorici, Tekališče Jos. Verdija 26, v Gorici.

Podpisani priporoča svojo veliko moderno zalogo pravih švicarskih žepnih, stenskih, salonskih in budilnih ur, pravih gramofonov, dalje verižic, prstanov, uhanov, priveskov itd. v zlatu in srebru vse po jako zmernih cenah. — **Popravila izvršujejo se točno in ceno.**

— **Vsaka ura se jamči eno leto.** —

JAKOB ŠULIGOJ

urar c. kr. državne železnice

v GORICI, Gosposka ulica št. 25.

priporoča zlatnino in srebrnino vseh vrst. Prstane, poročne rinke, verižice in vse druge zlate predmete.

Čevljarska zadruga v Mirnu

naznanja sl. občinstvu, da je odprla proda
jalno svojih izdelkov na trgu sv. Antona n
vogalu v Rabatišče štev. 1 ter se priporoč
za obilno naročbo. --- Ima v zalogi vsako
vrstnega obuvala ter sprejema naročila p

zmernih cenah.

TRGOVINA s SEMENI

na debelo in drobno

Sever & Urbanič

v LJUBLJANI

Marijin trg. (nasproti frančiškanske cerkve)

priporočata svojo najpopolnejšo zalogo

zanesljivih semen

kakor: domačo deteljo, lucerno ali večno deteljo, **velikansko krmilno peso, korenje za krmo,** vsakovrstna travna semena, mešanice za suho in mokro zemljo, semenski oves Ligovo, zelenjadna in cvetlična semena na vago in v vrečisah po 10 in 20 v, pristno **gorenjsko repo,** čebuljček, rusko laneno seme, rafijsko ličje, cepilni vosek, drevesni karbolinej itd.

Cenovnik pošljeva na zahtevo zastonj.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem svojo pekarno preselil v lastno hišo v ulico FORMICA št. 21—23 prej št. 24. Priporočam svojim in drugim odjemalcem k obilnem obisku.

Postrežba točna in poštena.

Z odličnim spoštovanjem udani

E. Jakin,

pekovski mojster v Gorici.

Z dežele.

Miha: „Katera ulica je najbolj prometna v Gorici?“ — Gašpar: „Gotovo Raštelj, kajti ta je že od nekdaj znan!“ — Miha: „Pa so nekateri trgovci govorili, da Raštelj propada“. — Baltazar: „Ej propada! — Gotovo vsak mlinar na svoj mlin vodo napeljuje“. — Gašpar: „Raštelj se vedno bolj povzdiguje — posebno pa odkar imamo tamkaj **„prvo in edino slovensko manufakturno trgovino“ FRANC RAVNIKAR št. 16.“** — Baltazar: „Saj imaš prav. Gašpar: „Včeraj sem bil v Gorici, pa sem slišal, da so začeli tudi drugi slovenski trgovci hiše kupovat v Raštelju, to se vidi, da je ta ulica najbolj prometna — ampak se mi je reklo, da se jim ni posrečilo“. — Gašpar: „No, Miha, si slišal, kaj je Baltazar zvedel v Gorici? Torej je le moja trditev prava, da je Raštelj najbolj prometna izmed vseh ulic v Gorici, kjer se tudi nahaja slovenska manufakturna trgovina **FRANC RAVNIKAR št. 16 (v lastni hiši)** katero priporočajmo vsi in povsod, ker je **prava kmetska solidna trgovina**“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: J. Vimpolšek v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.